

вата. Не е виноватъ ваятельтъ, а старитѣ хора, ако не се отстранятъ. — „Азъ вая статуя за бж-дащето поколѣние“, казва той, „и всѣки трѣбва да се пази“. Може художникътъ да работи съ четка, може да работи съ лъкъ, може да работи съ чукъ — зависи отъ начина, по който той работи; то не е важно, важното е, дали работи съгласно съ Божествения редъ на нѣщата. Когато при работата почне търканица, не трѣбва да викаме: „Насъ ни грѣмна главата“: вѣчно спокойствие съществува на гробищата; който иска да върви на-прѣдъ, който се стреми къмъ Бога, който иска да расте въ Божествения животъ, трѣбватъ му работа и борба. Въ този стремежъ седи доброто на индивида, доброто на обществото, доброто на цѣлото човѣчество. Онѣзи, които искатъ да почи-ватъ, да останатъ съ старитѣ р а з б и р а н и я на живота, не схващатъ активния животъ на новитѣ идеи, изразени чрѣзъ притча за н о в о т о вино. Знаете ли колко врѣме е трѣбвало на лозо-вата прѣчка да събере туй вино? И още, знаете ли неговата сила? Най-първо то е сладко, послѣ почва да рѣже и най-послѣ става силно дотолкова, че, ако прѣшиете отъ него, изгубвате нормалното си състояние.

Та, който иска да възприеме новото учение, трѣбва да се освободи отъ старитѣ мѣхове. Ако нѣмате нови мѣхове, стойте надалече; ще дойдатъ други, нови хора, и въ тѣхъ ще се налѣе новото учение. И въ васъ може да се налѣе, но първо трѣбва да продадете старитѣ мѣхове — да се освободите отъ всички желания и пороци, които ви спъватъ въ възприемането на новото учение. Въ